

Aan: alle medewerkers van het
St. Antonius Ziekenhuis

**ST. ANTONIUS
ZIEKENHUIS**

T 088 - 320 30 00

www.antoniusziekenhuis.nl

Referentie: 090.2021 LD/mw

Onderwerp: #wedoehetsamen

Nieuwegein, 26 november 2021

Postbus 2500
3430 EM Nieuwegein

RAAD VAN BESTUUR

Drs. L.H.H.M. Demoulin
T 088 – 320 92 50

Mevrouw drs. M.S. Valentijn
T 088 – 320 92 51

Drs. D. de Kruif RA RC RV
T 088 – 320 92 54

Beste collega's,

We zitten volop in de vierde Covid-golf. De piek moet nog komen en het einde is nog niet in zicht. Het is een spannende periode voor ons allemaal. Of je nu werkt op de IC, een Covid-afdeling, de SEH, een polikliniek, schoonmaak, beveiliging, of waar dan ook: Covid houdt ons al 20 maanden in haar greep. En nu meer dan ooit.

Allereerst wil ik mijn enorme waardering uitspreken voor jullie allemaal. Wat ons in de afgelopen twintig maanden is overkomen is bizar: een grote toevloed van Covid patiënten, onzekerheid over hoe deze te behandelen, dreigende tekorten aan persoonlijke beschermingsmiddelen, vaccinaties die laat beschikbaar kwamen, heftige emoties en onbegrip bij patiënten. Dat raakt me. Jullie zijn vol overtuiging deze uitdagingen aangegaan. En we hebben ons er met verve doorheen geslagen.

Inmiddels heeft het applaus voor de zorg plaatsgemaakt voor vervreemding. Nederland is grotendeels gevaccineerd en vooral Covid-moe. De buitenwereld vraagt zich af waarom we het nu weer zo druk hebben. Hebben we dan niets geleerd van de voorliggende periode? Zeker wel. Er is veel gedaan, maar het blijkt niet genoeg. Zo ontwikkelden we thuismonitoring om meer patiënten te kunnen helpen. En we leidden tweemaal zo veel verpleegkundigen op voor de IC als de jaren daarvoor, maar tegelijkertijd nam ook een aantal afscheid. Vervangen en opleiden vergt tijd. Daar komt bij dat ons werk intensief is. Dat blijkt ook uit het ziekteverzuim dat nu bijna twee keer hoger is dan normaal. Dit alles beperkt het aantal beschikbare handen aan het bed. Het oplossen van het personeelsprobleem is dus complex, maar we proberen er met een beroep op ieders flexibiliteit en creativiteit iets aan te doen. Middelen en apparatuur zijn er genoeg. Het gaat om jullie, Antonianen.

Ik hoor regelmatig voorstellen om speciale Covid ziekenhuizen te maken. Maar ook hiervoor geldt dat het gebouw of de bedden het probleem niet zijn. De artsen, verpleegkundigen en ondersteunend personeel zijn daarvoor niet zo maar voorhanden. Daar knelt het, nog afgezien van de inefficiëntie die een dergelijke constructie met zich meebrengt. Buitenstaanders vragen mij waarom we niet alleen de gevaccineerden behandelen. Maar wij zijn er voor iedereen, ongeacht de keuzes die mensen maken.

Dat neemt niet weg dat we geregeld voor pijnlijke keuzes staan. Minder reguliere zorg leveren kan niet straffeloos. Niet-acute zorg wordt namelijk uiteindelijk vanzelf alsnog acuut. Een deel van onze capaciteit op zowel de IC als in de kliniek moet daarom beschikbaar blijven voor deze niet-Covid patiënten. Vier IC-bedden beschikbaar houden voor Covid patiënten betekent het schrappen van tachtig operaties per week. We kunnen geen zorg meer leveren aan de heuppatiënt die al twee jaar thuis zit met pijn. En als het zo doorgaat, gaat dat ook gelden voor de patiënt met een acute zorgvraag.

Er wordt soms gezegd dat we nog ver weg zijn van code zwart. De praktijk van alle dag laat zich niet coderen. Ook nu al maken wij dagelijks voor patiënten pijnlijke keuzes en stellen we behandelingen al anderhalf jaar uit. Welke kleur moeten we geven aan een situatie waarin mensen al zo lang jaar pijn lijden, ziek zijn en hun leven niet kunnen oppakken? Wat is de kleur van kwaliteit van leven?

Het gevoel van tekortschieten omdat we in dit mooie vak soms niet de kwaliteit van zorg kunnen bieden die we gewend zijn, zit ons allemaal dwars. Dat vreet aan onze beroepseer en motivatie. Met man en macht proberen we met minder hulpverleners meer patiënten te helpen. We zullen elkaar op het hart moeten drukken dat een 7 nu ook voldoende is in plaats van de gewenste 9. De Inspectie heeft intussen haar begrip getoond voor de omstandigheden waaronder wij nu moeten werken. Met de zorginstellingen in de regio trekken we samen op. Samen staan we sterk.

Vanavond horen we weer nieuwe maatregelen afgekondigd worden voor de komende weken. Het is van belang ook oog te hebben voor de komende maanden. Dus niet alleen voor nu, maar ook vooruitkijken. 2G-beleid voor ziekenhuismedewerkers is niet de oplossing. Ons voorbereiden op de grote aantallen spoed patiënten die op ons af gaan komen, is wat we wel kunnen doen. En daarnaast werken aan de verdere toekomst.

We bereiden ons voor op zware weken. Dat valt ons een stuk gemakkelijker als we binnen, maar vooral ook buiten het ziekenhuis, de gezamenlijkheid bewaren. Wij staan achter jullie en verdedigen jullie belangen ook op landelijk niveau, nu en voor de toekomst. Vanavond horen we meer, maar wat daar ook gezegd wordt, wij gaan door, met oog voor elkaar. #wedoenhetsamen

Iedereen veel sterkte, namens de Raad van Bestuur,

Luc Demoulin
Voorzitter